

Gólyatábor 2011

2011. aug. 16-án reggel, mindenki korán felkelt, még az is, aki egyébként szeret sokáig lustálkodni. Igen, jól sejti a tisztelt hallgatóság, hogy itt valami készülődött. Pontosítok: túlélő felszerelés a bőröndben volt, frizura és fogmosás kész, sőt még a sportcipők is jobban ragyogtak, mint általában, de még mindig nem voltunk ott. Így mindannyian elindultunk, hogy ott lehessünk a gyülekezési pontban nyolc óra harminc perckor. Senki sem késett. Felszálltunk a buszra, helykeresés majd névsorolvasás: aki nem hallotta a nevét az szóljon most vagy hallgasson örökké! Akkor és ott nem szólt senki...

A körülbelül öt órás út alaposan kitikkasztott minket, de amikor megláttuk a Balaton kéklő vizét, tudtuk, hogy jól fogjuk magunkat érezni. A szállásig hosszabb séta vezetett; itt külön meg kell köszönjük a szülők előrelátását: a keréssel rendelkező bőröndöket.

Miután lepakoltunk, kaptunk egy eligazítást, majd volt egy kis időnk kipakolni. A megnyitón megtudtuk, hogy szöcskék vagyunk, hiszen egyre nagyobb távolságokat fogunk átugrani. Egy kicsit elgondolkodtunk és arra jutottunk, hogy a szöcske is jó, de a legjobb lenne a macskabolha, mert a világon ő tudja a testméretéhez viszonyítva a legnagyobbat ugrani. Kicsit sem vagyunk telhetetlenek...

Este a táncházban mindent kitáncolhattunk magunkból, volt ott: csárdás, cifra, lengető és még sorolhatnám, de eljött a lefekvés ideje, mert másnap csak nem dőlhattunk össze a fáradtságtól.

A következő délelőttön a Balatonban fürdőzhettünk, majd látogatást tettünk Tihanyba. Az 1952 óta természetvédelmi területnek számító látvány lehangoló volt. Miután megtudtuk még néhány érdekességet a félszigetről és még több látnivalóról is, hajóval indultunk vissza. A finom vacsora után moziba is elmentünk és a film közben már-már igazi kórusként zengtük a Valami Amerika 2 című film betétdalát. Moziból való távozás után reklamációt nem fogadtunk el.

Másnap ismét felkerekedtünk és elindultunk megnézni a Sümegi várat, melyet a törökök soha nem tudtak bevenni a történelem folyamán, de nekünk sikerült, sőt Somogyi tanárnőt lencsevégre kaptuk a kalodában.

A fáradtságos fel-, és lemenetelt fagyival ellensúlyoztuk. Majd visszatérvén a szállásra megvacsoráztunk és esti teendőinket elvégezve, gyorsan aludtunk el.

Augusztus 19-én reggel elmentünk a Dinó parkba, ahol a tanár úr lelkesen látott el minket információkkal az ott lévő őslényekről, köztük még a Tirannosaurusz Rex végtagjának méretét is szemléltette. Délután lesétáltunk a strandra, majd a szokásos vacsora után pedig, fergeteges karaoke estet énekelhettünk végig, bár tanáraink szerint úgy ültünk a lelátón, mint „verebek a dróton”.

S, az utolsó két nap is nagyon könnyen elrepült. A már mindenki által várt augusztus 20-án egész nap kinn voltunk a Balaton parton és kitörő ujjongással fogadtuk a sztárok koncertjeit. Fellépett: Vastag Csaba, Varga Viktor, Lola, a Neoton Familia és még sorolhatnám tovább. Késéssel ugyan, de a tűzijátékot is megtekinthettük, majd ezekkel az élményekkel gazdagodva hajtottuk nyugovóra fejünket.

Másnap korán keltünk és indultunk. Janinak köszönhetően az indulás sem maradhatott el vidám percek nélkül.

Ezúton szeretnénk megköszönni tanárainknak ezt a csodás nyaralást és, hogy felelősséget vállaltak eme harmincöt betyár gyerekért.

